การศึกษาผลของกรดแลกติก อะซิติก และซิตริกต่อกุณภาพและการยืดอายุของหอยแมลงภู ระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส พบว่า การยับยั้งการเจริญของจุลินทรีย์มีความ แปรผันโดยตรงกับความเข้มข้นของกรดแลกติก อะซิติก และซิตริก หอยแมลงภู่ที่ผ่านการแช่ด้วย กรดอินทรีย์มีปริมาณค่างที่ระเทยได้ทั้งหมด แอมโมเนีย และเปปไทด์ที่ละลายได้ในกรดไตรคลอ โรอะซิติกต่ำกว่าตัวอย่างชุดควบกุม อย่างไรก็ตามปริมาณน้ำอิสระและการสูญเสียน้ำหนักจากการให้ความร้อนของหอยแมลงภู่ที่ผ่านการแช่ด้วยกรดอินทรีย์มีปริมาณเพิ่มขึ้นตลอดเวลาในระหว่าง การเก็บรักษา เนื่องจากกรดอินทรีย์มีผลให้ค่าพีเอชลดลงทำให้โปรดินสูญเสียสภาพ ค่า TBARS เพิ่มขึ้น เมื่อความเข้มขันของกรดอินทรีย์เพิ่มขึ้น การยอมรับทางประสาทสัมผัส พบว่า หอยแมลงภู่ ที่ผ่านการแช่ด้วยกรดแลกติกที่ระดับความเข้มขึ้น 0.1 โมลาร์ มีการขอมรับทางด้านความชอบ โดยรวมสูงกว่าตัวอย่างที่แช่กรดอย่างอื่น ตลอดระยะเวลา 27 วัน ของการเก็บรักษา ส่วนตัวอย่างชุด ควบกุมมีอายุการเก็บรักษานาน 6 วัน

การแช่เนื้อหอยในโซเดียมไพโรพ่อสเฟตและโซเดียมไตรพอลิฟอสเฟตสามารถชะลอการ เสื่อมเสียทางด้านจุลินทรีย์ เคมี กายภาพ และประสาทสัมผัส โดยสามารถลดปริมาณจุลินทรีย์ ทั้งหมด ปริมาณด่างที่ระเทยได้ทั้งหมด และแอมโมเนีย เมื่อเทียบกับตัวอย่างชุดควบคุมและที่แช่ใน สารละลายโซเดียมฟอสเฟต การแช่สารละลายไพโรฟอสเฟตยังช่วยเพิ่มความสามารถในการจับน้ำโดยลดการสูญเสียน้ำอิสระและการสูญเสียน้ำหนักจากการให้ความร้อนของหอยแมลงภู่

การใช้ร่วมกันของโซเคียมไพโรฟอสเฟต และโซเคียมคลอไรค์ในการแช่เนื้อหอยแมลงภู่ สามารถชะลอการเสื่อมเสียทางค้านจุลินทรีย์ เคมี กายภาพ และประสาทสัมผัส พบว่าการยับยั้งการ เจริญของจุลินทรีย์มีความแปรผัน โดยตรงกับความเข้มขึ้นของโซเคียมคลอไรค์ที่แช่หอยแมลงภู่ การใช้โซเคียมใพโรฟอสเฟต และโซเคียมคลอไรค์มีปริมาณค่างที่ระเทยได้ทั้งหมด แอมโมเนีย และเปปไทค์ที่ละลายได้ในกรดไตรคลอโรอะซิติกค่ำกว่าตัวอย่างชุดควบกุม คังนั้นผลของการ ชะลอการเสื่อมเสียของไปหอยแมลงภู่ด้านจุลินทรีย์ เคมี กายภาพ และประสาทสัมผัส สามารถทำได้โดยการใช้โซเคียมไพโรฟอสเฟตร่วมกับโซเคียมคลอไรค์

Effect of lactic, acetic and citric acid on the quality and shelf – life extension of green mussel stored at 4 °C was investigated. The inhibitory effect on bacterial growth increased proportionally to the concentration in lactic, acetic and citric acid. Green mussel dipped with organic acid had lower total volatile base, ammonia and trichloroacetic acid soluble peptide content than those stored in control. However, the increase in exudates loss and cooking loss was observed for sample dipped in organic acid during storage time, suggesting the denaturation of muscle protein by acid formed during the storage. Thiobarbituric acid reactive substances (TBARS) increased as the organic acid concentration increased. Lactic acid dipped samples, particularly with 0.1 M, showed the greater acceptability than those dipped in other acids throughout the storage of 27 days. The control sample had the acceptability only for 6 days of storage.

Sodium pyrophosphate and sodium tripolyphosphate pretreatment showed the effect with reduction of microbiological, chemical and sensory deterioration of green mussel as evidenced by the lowered microbial counts, total volatile base and ammonia compared with control and sodium phosphate samples. Pretreatment with sodium pyrophosphate resulted in the retarded changes in exudates loss and cooking loss during the extended storage.

Combination effect of sodium pyrophosphate and sodium chloride pretreatment showed the synergistic effect on retardation of microbiological, chemical and sensory deterioration of green mussel. The inhibitory effect on bacterial growth increased proportionally to the concentration in sodium chloride. Green mussel dipped with sodium pyrophosphate and sodium chloride had lower total volatile base, ammonia and trichloroacetic acid soluble peptide content than those stored in control. Therefore, the effective retardation of microbiological, chemical, and sensory deterioration of green mussel could be achieved by pretreatment with sodium pyrophosphate and sodium chloride.